

nævner kun de 4 Stifter, fordi Indberetningen fra de øvrige først er kommet i den seneste Tid og kun angaar de enkelte Provstier, uden at der er foretaget nogen samlet Opgørelse i Ministeriet. Jeg antager i øvrigt, at Oplysningerne derfra vil være nogenledes svarende til Oplysningerne fra de nævnte 4 Stifter. I disse er der i alt af saadanne Forretninger 163 i de to Aar eller 82 om Aaret, det vil sige i hvert Stift 20 à 21 Forretninger. Nu kan man foretage en lille Beregning for at se, om man ikke mener, at det kan gøres noget billigere end for de 3,000—4,000 Kr., som den af Ministeren foreslaaede Konsulent i hvert Stift skal have. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kan gøres for en Brøkdal af det, der er Tale om, og jeg mener, at vi har Pligt til ved denne Lejlighed at spare, hvad der kan spares.

Overfor dette henviser man til, at det er ikke alene disse Afleveringssyn, Nybygninger og større Restaureringsarbejder, de bygningskyndige skal have med at gøre, men de skal overhovedet forebygge Misère ved Præstegaarde, sørge for, at Vedlighedsdelen ikke forsømmes o. s. v. Men her er det i særlig Grad Provstesynene, som maa foretage det aarlige Eftersynsarbejde. Selv om vi faar disse Konsulenter, er det ikke Meningen, at de skal rejse rundt til samtlige Præstegaarde indenfor Stiftet og foretage et Eftersyn hvert Aar. Paa alle mulige Omraader opnaar man saaledes det samme efter vort Forslag som efter de Herrers, derom er der ingen Tvivl.

I det hele maa man huske, at selv om der føres nok saa meget Tilsyn, kan vi ikke undgaa, at der med Mellemrum skal foretages større Restaureringsarbejder ved Præstegaarde. Tidens Tand vil gnave i Præstegaardene lige saa godt som i andre Gaarde. Jeg kan heller ikke anerkende, hvad der undertiden er sagt, at disse Embedsmænd vil have større Ansvarsfølelse end saadanne Folk, som lønnes for den enkelte Forretning. Jeg tror, at enten de vedkommende faar Betaling for den enkelte Forretning eller faar fast Ansættelse, har de samme Ansvarsfølelse. Jeg tror i det hele, vi efterhaanden kan faa lidt for mange Institutioner, der ogsaa efterhaanden bliver lidt for kostbare. Naar vi skal have Eftersyn i den Skikkelse, Lovforslaget vil have, varer det vist ikke ret længe — for saa vidt man da ikke forudsætter, at man ude i Amterne tager mere praktisk paa den Slags Ting end Rigsdagen —

inden man skal have nogle Jordemoderboligkonsulenter. De kan i og for sig være lige saa nødvendige, for man maa huske, at der efterhaanden sker den Forandring ved Præstegaardene, at de kun bliver Beboelseslejligheder, idet Jorderne udstykkes. Forholdet vil mere og mere i Fremtiden blive, at Præsten kun har en Beboelseslejlighed, ikke en Præstegaard som dem, vi nu kender.

Jeg anbefaler Mindretallets Ændringsforslag, fordi det, som sagt, i det hele simplificerer Sagen meget og samtidig er meget billigere end den Ordning, det Lovforslag, den højtærede Minister har forelagt og Udvalgets Flertal tiltraadt, tilsigter.

Laursen: Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at udtale mig om denne Sag, og jeg antager derfor, at ærede Medlemmer vil finde det i sin Orden, at jeg staar i Flertallet og anbefaler det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme dybt ind paa selve Sagen. Jeg skal blot henvisse til tidligere Udtalelser derom. Men jeg vil udtale min Glæde over, at Forskellen mellem Ministerens af Flertallet tiltraadte Lovforslag og Mindretallets Ændringsforslag i Realiteten ikke er ret stor. Hvis Mindretallets Ændringsforslag bliver gennemført, vil vi faa en Bestillingsmand, eller hvad man vil kalde ham, for hvert Stift, og han vil helt svare til det, den højtærede Minister kalder en Konsulent. Hvis han skal gøre det samme Arbejde som det, der er tiltænkt Konsulenterne, og han skal have Rejsegodtgørelse og Godtgørelse for hver enkelt Forretning og ligeledes skal gøre det Arbejde med Hensyn til Indtegningen af de nuværende Præstegaarde saaledes, som de staar i Protokollerne, skal det nok, naar Aaret er gaaet, vise sig, at den Besparelse, der vinder ved Mindretallets Forslag, i Virkeligheden ikke er stor. Jeg kan ikke se rettere, end at Mindretallet i Virkeligheden tiltræder Lovforslagets Hovedtanke.

Man kunde sige til mig: Hvorfor kan du da ikke gaa med til Mindretallets Ændringsforslag? Det kan jeg ikke, fordi jeg tror, det vil indføre en Indretning, som bliver lidt for kortvarig og for lidt fast. Jeg tror, at man faar Udgifterne, men ikke kommer over Vanskelighederne, og da Sagen tillige formelt ligger saadan, at Folketingets Finansudvalg i Virkeligheden har tiltraadt Lovforslaget, og der vist heller ikke i Landstingets Finansudvalg er Stemning imod det — naar den paagældende